

1. Того часу прочув Ірод чотиривласник чутки про Ісуса,
2. і сказав своїм слугам: Це Іван Христитель, він із мертвих воскрес, і тому чуда творяться ним...
3. Бо Ірод схопив був Івана, і зв'язав його, і посадив у в'язницю через Іродіяду, дружину брата свого Пилипа.
4. Бо до нього Іван говорив: Не годиться тобі її мати!
5. І хотів Ірод смерть заподіяти йому, та боявся народу, бо того за пророка вважали.
6. А як був день народження Ірода, танцювала посеред гостей дочка Іродіядина, та й Іродові догодила.
7. Тому під присягою він обіцявся їй дати, чого тільки попросить вона.
8. А вона, за намовою матері своєї: Дай мені проказала отут на полумиску голову Івана Христителя!...
9. І цар засмутився, але через клятву та тих, хто сидів при столі з ним, звелів дати.
10. І послав стяти Івана в в'язниці.

11. І принесли на полумискові його голову, та й дали дівчині, а та віднесла її своїй матері...

12. А учні його прибули, взяли тіло, і поховали його, та прийшли й сповістили Ісуса.

13. Як Ісус те почув, Він відплив звідти човном у місце пустинне й самотнє. І, прочувши, народ із міст пішов пішки за Ним.

14. І, як вийшов Ісус, Він побачив багато народу, і змилосердивсь над ними, і їхніх слабих уздоровив.

15. А коли настав вечір, підійшли Його учні до Нього й сказали: Тут місце пустинне, і година вже пізня; відпусти народ, хай по селах розійдуться, і куплять поживи собі.

16. А Ісус їм сказав: Непотрібно відходити їм, нагодуйте їх ви!

17. Вони ж кажуть Йому: Не маємо чим тут, тільки п'ятеро хліба й дві риби.

18. А Він відказав: Принесіть Мені їх сюди.

19. І, звелівши натовпові посідати на траві, Він узяв п'ятеро хліба й дві риби, споглянув на небо, поблагословив й поламав ті хліби, і дав учням, а учні народові.

20. І всі їли й наситились, а з кусків позосталих назбирали дванадцять повних кошів...

21. Їдців же було мужа тисяч із п'ять, крім жінок і дітей.

22. І зараз звелів Ісус учням до човна сідати, і переплисти на той бік раніше Його, аж поки народ Він відпустить.
23. Відпустивши ж народ, Він на гору пішов помолитися насамоті; і як вечір настав, був там Сам.
24. А човен вже був на середині моря, і кидали хвилі його, бо вітер зірвавсь супротивний.
25. А о четвертій сторожі нічній Ісус підійшов до них, ідучи по морю.
26. Як побачили ж учні, що йде Він по морю, то настрашилися та й казали: Мара! І від страху вони закричали...
27. А Ісус до них зараз озвався й сказав: Заспокойтесь, це Я, не лякайтесь!
28. Петро ж відповів і сказав: Коли, Господи, Ти це, то звели, щоб прийшов я до Тебе по воді.
29. А Він відказав йому: Іди. І, вилізши з човна, Петро став іти по воді, і пішов до Ісуса.
30. Але, бачачи велику бурю, злякався, і зачав потопати, і скричав: Рятуй мене, Господи!...
31. І зараз Ісус простяг руку й схопив його, і каже до нього: Маловірний, чого усумнився?
32. Як до човна ж вони ввійшли, буря вщухнула.

33. А приявні в човні вклонились Йому та сказали: Ти справді Син Божий!

34. Перепливши ж вони, прибули в землю Генісаретську.

35. А люди тієї місцевости, пізнавши Його, сповістили по всій тій околиці, і до Нього принесли всіх хворих.

36. І благали Його, щоб бодай доторкнутися краю одежі Його. А хто доторкавсь, uzдоровлений був.